

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS
OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927.

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMa, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMa. Prof. A. M. SPRENGER. Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, <i>Penningmeester</i> , Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMa, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.		

WILCOXIA POSELGRI BRITTON EN ROSE.

Slechts één soort van dit geslacht geniet in ruime mate bekendheid bij de verzamelaars en wel *Wilcoxia poselgeri* vroeger door Rümpler tot het geslacht *Echinocereus* gerekend, waartoe de groene kleur van de stempels alle aanleiding gaf. Meestal noemt men deze soort evenwel *Cereus tuberosus* en ook in het nieuwe boek van Alwin Berger vindt men ze als zoodanig beschreven.

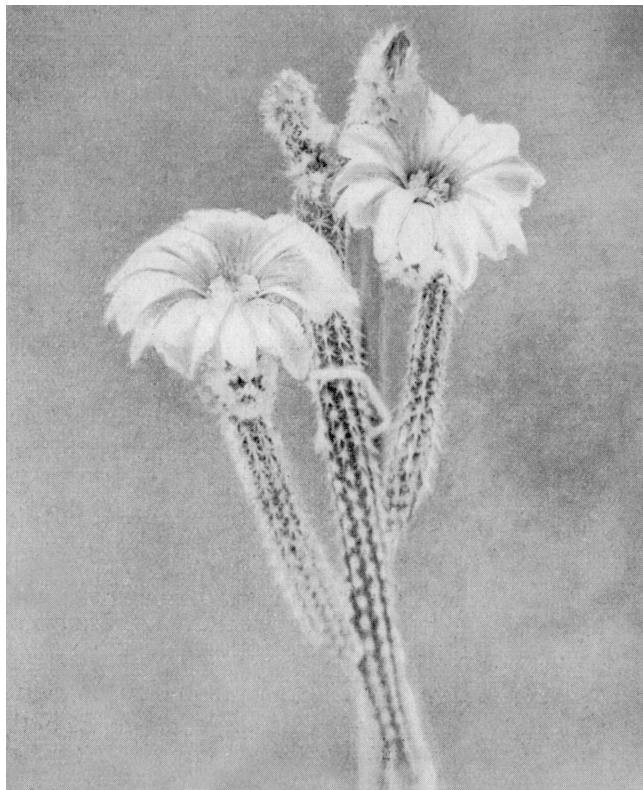
Sinds er andere soorten van overeenkomstige bouw en groeiwijze bekend zijn geworden, hebben de geleerden de plant herdoopt en tevens de naam *tuberosus* (d.i. de knolvormende) gewijzigd, daar het 4 soorten tellende geslacht *Wilcoxia* zich juist door het bezit van knollen onderscheidt. Deze knollen hebben de functie van waterreservoir overgenomen van de stengels, die tot 60 cM. lang en vertakt zijn maar zoo dun en slap, dat de plant, waar zij de steun van omringende voorwerpen ontbeert. op den bodem ligt.

Door deze knolvormige wortels wordt de plant in staat gesteld tot den groei in den zeer drogen steen- of zandachtigen bodem, waarop de plant thuis hoort.

Het wordt als een uitgemaakte zaak beschouwd, dat de kultuur van dit gewas in wortelechten toestand weliswaar een interessant experiment is, waarbij men de plant zelfs wel tien jaar in leven kon houden (iets voor liefhebbers van importen dus), maar dat alleen een geënt exemplaar aan de verwachtingen van een plant en liefhebber beantwoordt. Als onderstam wordt *Cereus hamatus*

en *Cer. martinii* aanbevolen en ook *Cer. nycticalus* wordt voor dit doel geprezen, *Cer. speciosus* echter sterk afgeraden.

De groei van een geënte plant is vrij snel, terwijl de anders zeer dunne stengels nu veel forscher en frisch groen van kleur zijn, waarmee de witte stekeltjes aardig contrasteeren. Reeds in April verschijnen de borstelige knoppen bijna aan het eind der stengels. De bloemen die licht rood gekleurd zijn en zacht wel-

Wilcoxia poselgeri Br. et R.

Foto C. C. Harders.

riekend, openen zich in den namiddag om 's avonds weer te sluiten. De bloei duurt 5 à 9 dagen. Zoowel door den sierlijken groei als door den geregelden bloei is deze soort een dankbare aanwinst voor iedere collectie.

C. v. H.

HOE HEET DIE CACTUS?

4.

Cylinder-Opuntia's uit Zuid-Amerika.

Alvorens over te gaan tot het eigenlijke determineeren moeten we nog de volgende opmerkingen maken. Men neme hiervoor flink ontwikkelde exemplaren, waaraan de schijven volgroeid zijn en de bedoorning krachtig is. Het opzoeken van plantjes, die door allerlei oorzaken in den groei zijn achtergebleven zal in den regel wel niet gelukken. Verder make men zoo noodig gebruik van een goede loupe, die minstens 6 maal vergroot. De maten zijn slechts bij benadering opgegeven en een kleine afwijking naar beneden zoowel als naar boven is niet uitgesloten. Onze planten zullen in den regel wel onder de maat blijven wat de schijfgrootte betreft, bij de bloemen is de afwijking met de planten uit de natuur geringer. Tenslotte vergete men niet, dat dit onzerzijds een eerste poging is om deze moeilijke stof in tabelvorm te gieten en mocht men bij het probeeren op ernstige tegenstrijdigheden stuiten, dan houden we ons ten zeerste voor correctie aanbevolen, opdat we zoo noodig verbeteringen kunnen aanbrengen.

Het ondergeslacht der *Cylinder-Opuntia's* wordt verdeeld in twee groepen :

- a. Zonder scheeden om de doornen. Soorten uit Zuid-Amerika
- b. Met scheeden om de doornen. Soorten uit Noord-Amerika.

Om het overzicht gemakkelijker te maken heeft men beide groepen weer onderverdeeld in reeksen, die meestal genoemd worden naar de soort, waaraan de omschreven kenmerken het best zijn waar te nemen en die we daarom type-planten noemen.

Determineertabel voor de *Cylinder-Opuntia's* zonder scheeden om de doornen. (Zuid-Amerikaansche soorten).

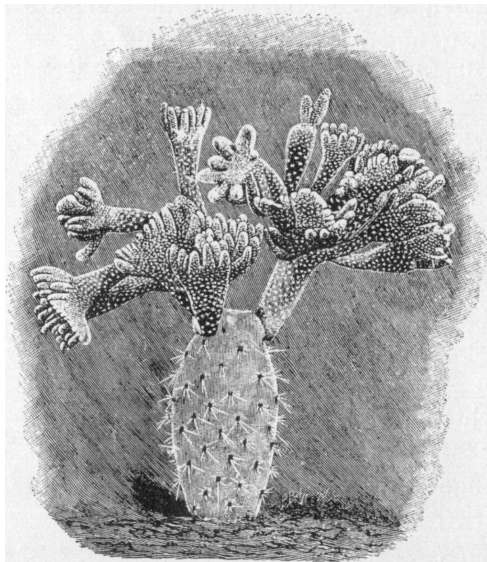
1. Stammen rechtopstaand . . . . . 2.
Stammen liggend. Struikachtige vormen. 6.
2. Leden dun (ongeveer van potlooddikte). 3.
Leden dikker . . . . . 4.
3. Leden glad . . . . . **I.** Salmianae.
Leden niet glad . . . . . **II.** Vestitae.
4. Leden zonder hokjesachtige teekening . . . . . **III.** Etuberculatae.
Wel in hokjes verdeeld . . . . . 5.
5. Bladeren duidelijk zichtbaar . . . . . **IV.** Subulatae.

- Met zeer kleine blaadjes . . . . . V. Miquelianae.
 6. Doornkussens behaard. . . . . VI. Floccosae.
 Doornkussens kaal . . . . . 7.
 7. Met papierachtige doornen . . . . . VII. Glomeratae.
 Doornen niet papierachtig . . . . . VIII. Pentlandianae.

Reeks 1. Salmianae. Type: *Opuntia Salmiana* Parm.
 Leden 25 c.M. lang, 1 c.M. dik. Doornen 3 - 5, Bloemen geel, ruim 2 c.M., aan den top der stengels. Vruchten koraalrood, ter grootte van een flinke erwt. Deze bevatten geen rijpe zaden, maar wortelen gemakkelijk (proliferatie). Paraguay en aangrenzend gebied.

Zijn de bloemen dubbel zoo groot: *O. Schickendantzii*,
 zijn ze wit: *O. Spegazzinii*.

Reeks 2. Vestitae. Type: *Opuntia vestita* Salm.
 Leden 30 - 50 c.M. lang, 2 - 3 c.M. dik, heldergroen.
 Blaadjes hoogstens ½ c.M.
 Zijn de leden kleiner (10 - 20 c.M.): *O. Verschaffeltii*.
 Beide soorten komen uit de omgeving van La Paz-Bolivia.

Opuntia clavarioides Pfeiff. (geënt)

Reeks 3. Etuberculatae. Type: *Opuntia clavarioides* Pfeiff.
 Blaadjes en areolen zeer klein. Meestal hanekamvormig

en als geënte planten in den handel. Zoogenaamd Negerhandje. Het land van herkomst is onbekend. Misschien Chili.

Reeks 4. Subulatae. Type: *Opuntia subulata*.
 Bladeren blijvend, meer dan 1 d.M. lang: *O. subulata* Eng.
 Bladeren spoedig afvallend, hoogstens 1½ c.M.: *O. cylindrica* D. C.

Reeks 5. Miquefianae. Slechts 1 soort: *Opuntia Miquelii* uit Chili.

Reeks 6. Floccosae. Eveneens met 1 soort *Opuntia floccosa* uit Peru.

Reeks 7. Glomeratae. Met groote, buigzame, perkamentachtige doornen van 5-10 c.M. lengte: *Opuntia diademata*. West-Argentinië.

Leden op dennekegels gelijkend, zonder doornen: *Opuntia strobiliformis*. Deze laatste is met behulp van de tabel niet te vinden. Waarschijnlijk is het een doornlooze verwant van de voorgaande soort.

Reeks 5. Pentlandianae. Lage struikvormige soorten met korte, dikke rondachtige leden. Zoogenaamde Aardappel-*Opuntia's*. De doornen zijn niet papierachtig.
 Type: *O. Pentlandii* uit het centrum van Zuid-Amerika.

Tot deze groep behooren meerdere soorten, met moeilijk te definieeren verschillenmerken. Het zijn bewoners van het hooggebergte en hun gebied strekt zich uit tot in het gure Patagonie. Ze kunnen veel koude verdragen en zullen bij ons stellig winterhard zijn. *O. australis* dringt het verst naar het zuiden door (tot 52° Z.B.). Charles Darwin vond de later naar hem genoemde *O. Darwinii* bloeiend nabij de monding van de rivier de Rio Negro bij 49° Z.B.

J. M. VAN DEN HOUTEN

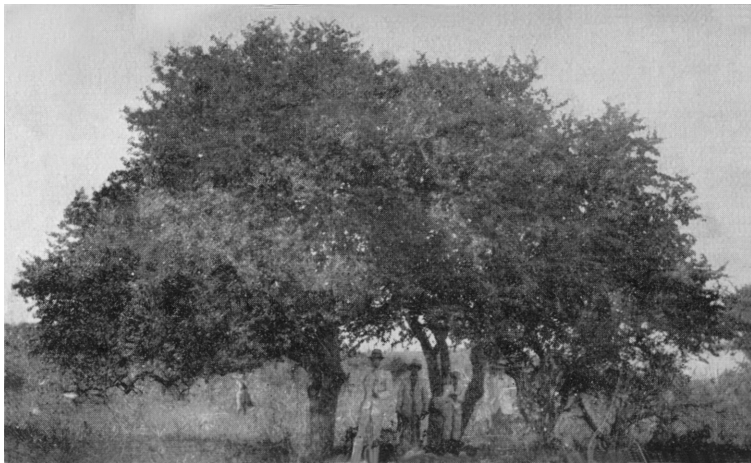
DE PEIRESCIA BLEO.

(Goeamaatsjoe).

Had de *Mamillaria simplex* me heel wat moeite gegeven eer ik haar eindelijk vond, dat was nog pas kinderspel, toen het ging om de *Peirescia bleo* te vinden. Nee, die was dan positief niet op Curaçao. nu had Boldingh het toch eens echt mis. Alle

gevraagd, alle zoek was vruchteloos, tot het toeval mij den heer Heldevier deed ontmoeten, Deze was jaren lang district-meester geweest en had indertijd den heer Boldingh ook aardig diensten kunnen bewijzen. Wat meer is, hij wist precies waar de goemaatsjoe te vinden was en - toppunt van alles - hij zou er ons zelf brengen.

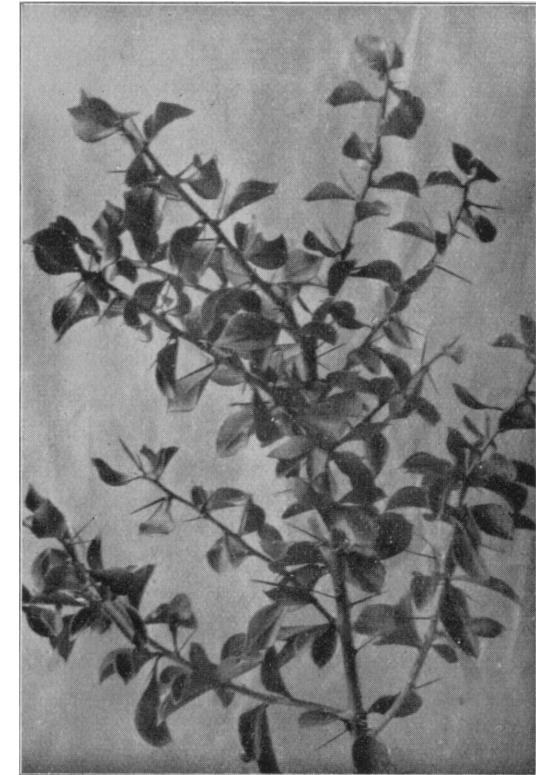
Aldus geschiedde op een zaterdagmorgen en, zeker van zijn zaak, bracht onze vriendelijke geleider ons op de plantage Canga. Nog een klein eindje loopen, (kinderachtig voor 'n man op jaren om bij zoo'n gelegenheid nog iets van versnelde hartslag aan zichzelf op te merken) ja we waren er.

Drie boomen Peirescia bleo (goemaatsjoe) te Curaçao.

Ik stond verbaasd. Was dat een cactus? Een echte loofboom was het van plus minus twaalf meter hoogte. De mansdikke stammen (drie boomen stonden op een rij) gaven zware takken. En waren stam en takken kaal, het jongere hout prijkte met een bladertooi, die voor een gewone loofboom niet onderdeed. Aan de allerjongste twijgen stonden de bladeren kruisgewijs met twee dorens aan den voet. Het meerjarige hout vertoonde niet diezelfde regelmaat in blad en stekelstand. Daar stonden wel eens twee of meer blaadjes naast elkaar en hadden we vier, soms een heel bundeltje van dorens. Dergelijke bundeltjes kwamen ook op de zwaardere takken en den stam voor. Het hout was houtig, zooals hout behoort te zijn. Ik bedoel hiermede, dat we niet het kruid-

achtige in stengel of takken aantreffen, gelijk we dat bij een cactus verwachten. Zelfs de bladeren waren eer leerachtig dan vleezig. In het droge seizoen als de boom kaal staat, zal hij wel meer

Takje van Peirescia bleo (goemaatsjoe) te Curaçao.

op de cactusachtigen gelijken. Thans deed hij, oppervlakkig, aan de sleepruim en dergelijke denken.

Daar Mei de bloeitijd is troffen we geen bloempjes aan, maar de tocht gaf ons de voldoening, dat we de goemaatsjoe bij onze kennissen hadden ingelijfd. Stekjes zijn reeds uitgeplant en als die nu maar willen aanslaan hebben we de Peirescia bleo in eigen bezit.

Curaçao, 19 Februari 1930.

C. P. A.

RHIPSALISSEN.
(Vereenvoudigde spelling)

„Het zijn zeer lieve planten, die. . . .
Verb. Wolthuys bldz. 178, jaarg. '24.

En desalniettemin worden ze vergeten! In jrg. '25, '26, '27, '28 en '29 worden ze niet, of alleen terloops genoemd. Het zal dus niet te veel gevraagd zijn, ze ook eens een beurt te geven.

Uit onze bibliotheek ontving ik „Das Kakteenbuch van Walter Kupper”. Een hele avond was ik zoet met plaatjes kijken.

Op bldz. 160 en 161 vond ik vijf foto's van Rhipsalissen. Drie ervan herkende ik, die waren in mijn bezit. Het bleek me echter, dat wat ik tot nu toe voor Rh. salicornioides hield, Rh. Saglionis was. De naam Rh. salicornioides had ik gevonden in Rother. In de 5e druk bldz. 74 staat een afbeelding, maar nu blijkt het onderschrift een vergissing te zijn. In volgende drukken zal dit wel hersteld zijn, want het verschil is groot genoeg.

Dezelfde rij foto's bezorgde me ook nog een teleurstelling. Rh. Houlettiana. Die had ik pas meegebracht uit Bonn, uit de Plantentuin, de naam leek me dus wel zuiver, hoewel ik al heel weinig verschil zag met Rh. Regnelli. Ik zocht eens op, wat er van Rh. Houlettiana verteld werd en daar las ik, dat ze in de verzamelingen meest de naam Rh. Regnelli draagt.

De prijslijst van Haage Jr. leerde me: Rh. Regnelli (Schuman) = Rh. Houlettiana (Britton en Rose). Mijn belangstelling was gewekt en het gevolg was, dat ik alles bij elkaar zocht, wat ik over het geslacht Rhipsalis vinden kon.

Verbeek Wolthuys geeft in zijn „Cactussen” op de laatste vier bladzijden iets er van. Voor de afbeelding uit Archivos do Jardim Botanica de Rio de Janeiro (N°. 28 van onze bibliotheek) hadden we graag een andere gehad.

Duursma geeft in „Onze Cactussen” op bldz. 114 e.v. 3½ bladzijde tekst met een afbeelding van Rh. Regnelli en een van Rh. Saglionis.

Verbeek Wolthuys' Onze Gedoornde Vrienden - bldz. 177, e.v. jrg. '24 Succulenta geeft nog iets met enige mooie foto's.

Rother (5e druk) geeft 1½ bladzijde. Hij eindigt: „Het geslacht bezit een grote afwisseling in vormen en verdiende het wel, dat men er meer aandacht aan schonk”.

In „Das Kakteenbuch” van Walter Kupper lezen we (vrij vertaald):

„Het geslacht Rhipsalis telt ongeveer 80 soorten: hun vaderland is het tropengebied van Noordelijk Argentinië tot Mexico, West-Indië en Florida. Een enkele soort vinden we ook om de Middellandsche Zee en op Ceylon.

De Rhipsalis-soorten groeien in hun tropies vaderland, zoals daar Phyllo-kaktussen leven. Bij voorkeur vestigen ze zich op boomstammen. Het zijn echter geen woekerplanten, maar hun wortels vinden voedsel in rottende stoffen, die zich verzamelen in de groeven en spleten van de bast der boomen.

Bij de meeste soorten vinden we ronde of kantige stengels, takken, maar er zijn er ook met sterk verbrede, zodat ze op een bladkaktus lijken. Echte bladeren vinden we niet, alleen in hun plaats kleine schubjes.

De kleine areolen, die veelal diep ingezonken zijn, hebben soms enige lange, zijde-achtige haren, stekend zijn ze hoogst zeldzaam.

Bij zaailingen ziet men eerst cereus-achtige met borstelstekels bezette jeugdspruiten. Ook later komen die niet zelden als terugslag op de jeugdvorm voor.

Luchtwortels, een gevolg van de groeiwijze in de vochtige, tropiese bossen, komen heel veel voor.

De bloemen zijn bijna altijd heel klein, maar sierlijk en heel talrijk, dikwijls meer dan één uit een areool. Ze hangen als kleine klokjes aan de lange takken. Wit zijn ze, maar ook wel geel of roodachtig.

De vruchtjes, kogelvormige bessen, zijn wit, of rose, of rood.

De beste kweekwijze is ze enigszins te behandelen als orchideën. Als grond nemen we een mengsel van bladaarde, zand, vermolmd hout, leembrokken en houtskool, hoe doorlatender hoe beter. Een hoge luchtvochtigheid is van groot belang, deze is in de kas gemakkelijker te bereiken, dan in de kamer, maar ook daar laat Rhipsalis zich wel kweken. Men zette de plant niet in de volle zon en spuit ze zoveel mogelijk.

Rhipsalis laat zich op Cereus heel goed enten.

Kupper beschrijft na het algemene gedeelte nog enige soorten in het bijzonder.

In de Prins van 8 Des. 1928 vond ik een heel goede foto van

Rhipsalis paradoxa (S.D.), met een bijschrift van J. K. Budde.

Er zullen in onze verzamelingen en in de hortussen wel *Rhipsalis* planten zijn, die een kiekje waard zijn. Mag ik daar de aandacht van onze fotograferende leden eens op vestigen?

In een der Decembern timers van *Floralia* (1928) vond ik een artikel over *Rhipsalis Regnellii* van onze redakteur Duursma. Kan dat artikel in *Succulenta* niet nog eens geplaatst worden?

Rhipsalis pachyptera (Pfeiff). Een prachtige en voor kamerkultuur uitstekende soort. De bladen doen denken aan een phyllo. Aan de randen sterk generfd en gekerfd, meest purperrood gekleurd. De bloemen zijn iets geel, ze geuren sterk. Als de andere *Rhipsalissen* een winterbloeiër.

Ik zag ze het eerst bij onze voorzitter. Een onzer leden stookte in de laatste strenge winter in zijn kas zo hard hij kon, om de vorst er buiten te houden. Twee bloeiende *Rhipsalis pachyptera* bracht hij naar binnen en zette ze in de voorkamer voor 't raam. Ze waren zo mooi! Maar ze sneuvelden!

In de katalogus van de Laet vond ik ± 30 soorten. Toen ik deze zomer enige uren door de kwekerij wandelde, heb ik er ontzettend veel moois, maar geen *Rhipsalis* gezien. Maar 't zal wel zo wezen, dat ik door de bomen het bos niet gezien heb.

Haage Jr. en Klissing bieden ± 10 soorten aan.

Wie volgt nu met een stukje over een der andere soorten?

D. b. T.

B. TH. KR.

Noot der red.

Evenals andere jaren brachten wij in het voorjaar 1929 een bezoek aan de cultures van de Laet: de kwekerij binnenkomende zagen we in een der drie eerste kassen links de *Rhipsalissen* in verscheidene soorten in de volle grond van het tablet.

Rhipsalis rosea Lagerh. bloeide toen met een overvloedige rijkdom van schitterende rose bloemen, welke veel grooter zijn dan die van andere soorten.

BESTRIJDING VAN SCHILD- EN WOLLUIS.

In het Juni nummer van vorige jaargang heb ik gewaarschuwd tegen het gebruik van de *Alio*-spree tegen ongedierte en te zelfder plaatse gevraagd wie me nu eens aan een goed, afdoend middel

tegen schild- en wolluis kon helpen. Naar aanleiding hiervan kreeg ik van diverse liefhebbers opgave van één of ander middel dat door hen zelf met succes was gebruikt. Hieronder waren zoowel de meest eenvoudige, die klaar voor 't gebruik in een bloemenwinkel e. d. te koop waren, als meer samengestelde die zelf uit verschillende grondstoffen moesten vervaardigd worden.

Alle hadden echter dit gemeen dat ze volgens opgave absoluut zeker werkten en geheel onschadelijk voor de plant waren.

Aangezien de kwestie me interesseerde heb ik achtereenvolgens alle, z. n. patentmiddelen, die ik een winkel kon koopen, en alle recepten, die me waren opgegeven en bovendien alle voorschriften, die ik in diverse tijdschriften kon vinden, systematisch geprobeerd.

Ik zal U niet vervelen met opsomming van al de namen, vooral niet waar het resultaat in de meeste gevallen vrij pover was.

Om misverstand te voorkomen wil ik hier dadelijk bijvoegen dat ik volstrekt niet wil beweren dat middel A of B niet goed is ter bestrijding van ongedierte, maar eenvoudig dat de concentratie waarin het gebruikt moet worden, voor onze cactussen ongeschikt is.

Ik heb ieder middel telkens op twee manieren geprobeerd en wel door penseelen en bespuiten. Laat ik al direct zeggen dat penseelen veel beter resultaten geeft dan bespuiten. Bovendien is dit laatste niet zoo economisch, doch kan soms noodig zijn daar waar de planten te hoog geworden zijn (selenicereën die b.v. tegen het dak van een serre opklimmen) of waar de beharing i.c. de bedoorning der planten te dicht is.

Verder bleek al gauw, dat lang niet alle middelen voor cactussen onschadelijk zijn, al staat dit ook buiten op het etiket vermeld.

De planten mogen er al niet direct van dood gaan, zooals van de *Alio*-spree, leelijke brandvlekken blijven vaak achter (destructie van de epidermis). en bij een eenigszins uitgebreide of herhaalde aanwending van zoo'n middel moet op den duur toch de dood intreden. Ik heb daarom met opzet zoolang getalmd met publicatie, omdat het me meer dan eens gebeurd is, dat een plant die er oogenschijnlijk na een paar dagen goed was afgekomen, toch nog na een paar maanden sneuvelde.

Bij alle proeven heb ik als eisch gesteld dat drie dagen na de behandeling onder een microscoop geen enkel leven meer was waar te nemen. Aan dezen eisch voldeed geen enkel middel. Steeds vond ik naast enkele doden, geregeld massa's levenden, geringer bij penseelen, grooter bij bespuiten. Ik voor mij prefereer

dan ook het penseelen. Om dus succes te hebben zou men dus het gebruik met korte tusschenpoozen (b.v. één of twee weken) moeten herhalen, maar hiervan gaat met absolute zekerheid uw plant te gronde.

Toen ik dus tenslotte eigenlijk wat men noemt „au bout de mon latin” was, kreeg ik van de secretaresse van de kring Den Haag een nieuw middel toegezonden om eens te probeeren, en dit is eigenlijk de hoofdreden, dat ik dit artikeltje toch nog geschreven heb. Afbreken, zonder opbouwen deugt niet.

Het is nu ongeveer 4 maanden geleden dat ik het Purpusol (zoo heet dit Duitsche middel, vermoedelijk naar de grooten cactus-kenner Purpus) gebruikt hebt. Dit is het eenige middel, waar ik werkelijk enthousiast over ben. Het voldoet volkomen aan de bovengestelde eisch, alle ongedierte gaat onmiddellijk dood en van eenige beschadiging van plantenweefsel was niets te merken en is ook op dit oogenblik, na ruim 4 maanden, nog absoluut niets te bespeuren.

Alles bij elkaar is het Purpusol dus een ideaal middel dat slechts één nadeel heeft. De prijs is namelijk buitensporig hoog. Naar mij werd meegedeeld wordt dit veroorzaakt door de hooge invoer-rechten hier te lande. Purpusol is n.l. een alcoholisch extract of oplossing en de accijns op alcohol is hier nog al hoog. Ik heb me afgevraagd of het niet mogelijk zou zijn, dat de fabrikant ons in plaats van de alcohol-oplossing een droog extract stuurde, dat we dan zelf in alcohol konden oplossen. We zouden dan heel wat goedkooper uit zijn, terwijl op deze manier de fabrikant zijn geheim toch kon bewaren. De afzet in ons land zou er vermoedelijk veel grooter door worden, terwijl de hooge prijs van de alcoholoplossing thans menigeen zal afschrikken.

Zou dit nu niet iets zijn voor de Vereeniging, om zich ééns voor te spannen? Wat een enkeling niet bereiken kan, lukt mogelijk een groote corporatie als Succulenta.

En dat de leden er mee gebaat zijn, daaraan twijfel ik geen oogenblik.

Hoek van Holland.

K. M. KNIP.

REKENING EN VERANTWOORDING 1929.

ONTVANGSTEN.

Saldo 1928	f 315.66
Contributies	- 2978.82
Verkoop zaden	- 8.25
Gift den Haag	- 100.--

f 3402.73

UITGAVEN.

„Succulenta”.	f 2912.90
Bibliotheek	- 26.87
Onkosten Voorz.	- 18.11
" Secretesse	- 38.11
" Penningm.	- 20.27
" Redactie	- 51.11
Schrijfbehoeften	- 50.45
Vergaderingen	- 86.25
Propaganda	- 58.05
Post en giro	- 19.97 ⁵
Saldo 1929	- 120.63 ⁵

f 3402.73

De Commissie:

w.g. ED BECHT, den Haag.

" J. J. KEIJZER, Amsterdam.

" C. G. WAGENAAR, Utrecht.

Rotterdam, 22 Januari 1930.

w.g. J. M. VAN DEN HOUTEN,

Penningmeester

BEGROOTING 1930.

ONTVANGSTEN.

Saldo 1929	f 120.--
Contributies 950xf 3.	- 2850.--
Extra bijdragen	- 150.--

f 3120.--

UITGAVEN.

Drukkosten	f 2800.--
Onkosten bestuur	- 100.--
Vergaderingen	- 25.--
Bibliotheek	- 30.--
Propaganda	- 50.--
Schrijfbehoeften	- 20.--
Onvoorzien	- 100.--

f 3120.--

J. M. VAN DEN HOUTEN,

Penningmeester.

DE GESLACHTSNAMEN DER SUCCULENTEN EN
HARE BETEKENIS.

Om aan veler verzoek te voldoen, geven wij hierbij een alfabetisch lijstje van de namen der succulentengeslachten en haar beteekenis. Binnenkort volgt een soortgelijk lijstje van de namen der Cactusgeslachten.

Agave: komt van het grieksche *agavos* = trotsch, verheven.

Aloë: van het hebreuwsche *halal* = bitter.

Anacampseros: van het grieksche *ana* kamtem = terugbrengen, en *eros* = liefde. Deze naam kan derhalve het best vertaald worden door „verzoeningskruid”.

Aprica: van het grieksche α = niet, en *pricos* = bitter.

Asclepias: naar Asklepios (latijn Aesculapius), de god der geneeskunde.

Billbergia: naar J. G. Billberg, een Zweedsch botanicus.

Bryophyllum: van het grieksche *bryein* = kiemend, voortbrengend en *phyllon* = blad. De Nederl. benaming „kiemblad” geeft de beteekenis en het karakter goed weer.

Ceropegia: van het grieksche *kaeros* = was, en *paepae* = bron.

Conophytum: van het grieksche *konos* = kegel, en *phyton* = blad,

Cotyledon: van het grieksche *kotylaedon* = navel, eigenlijk nagelvormig uitgehold.

Crassula: van het latijnsche *crassus* = dik; *Crassula* is een verkleinwoord, afgeleid van *crassus*.

Dasyliirion: van het grieksche *dasys* = ruw, en *leirion* = lelie.

Dracaena: van het grieksche *drakaina* = vrouwelijke draak.

Dudleya: naar Prof W. R. Dudley van de Stanford-Universiteit.

Dyckia: naar Vorst Salm-Reifferscheid-Dyck.

Echeveria: naar Echever; een mexicaansch plantenschilder.

Echidnopsis: van het grieksche *echidna* = adder, en *opsis* = aanblik, gelijkend op.

Euphorbia: volgens sommigen genoemd naar Euphorbias, lijfarts van Koning Juba II van Mauritië (52 v. Chr. - 18 n. Chr.) volgens anderen van het grieksche *eu* = goed en *pherbo* = voeden.

Fourcroya: naar Ant. Franc de Fourcroy, professor te Parijs (U 1809).

Gasteria: van het grieksche *gasteer* = buik, naar den vorm der bloem.

Haemanthus: van het grieksche *haima* = bloed, en *anthos* = bloem.

Haworthia: naar Adrian Hardy Haworth, geb. te Hull 1767, gest. te Chelsea 24 Aug. 1833.

Hechtia: naar J. G. H. Hecht, Duitsch plantenzieker (U 1857.)

Heurnia: naar Justus Heurnius, Kaapsch plantenzieker.

Heurniopsis: gelijkend op Heurnia.

Hoodia: naar Hood, een vetplantenliefhebber.

Hoya: naar Thomas Hoy, Engelsch plantenzieker.

Kalanchoë: Chineesche naam van onbekende beteekenis.

Kleinia: naar Joh. Theod. Klein, botanicus te Danzig (1685 - 1759).

Lenophyllum: van het grieksche *lenos* = wol, en *phyllon* = blad.

Mesembrianthemum: van het grieksche *meson* = midden, haemera = dag, en *antheon* = bloem. Nederl. naam „middagbloem.”

Othonna: grieksche naam voor een arabische plant, waarvan het sap tegen oogziekten gebruikt werd.

Pachyphytum: : van het grieksche *pachys* = dik, en *phytum* = blad.

Pachypodium: van het grieksche *pachys* = dik en *podium* = voet.

Pelargonium: van het grieksche *pelargos* = reiger, kraanvogel, omdat de vruchten op een reigersbek gelijken.

Piarranthus: van *piaros* = dik, en *anthos* = bloem.

Portulaca: van het latijnsche *portula* = deurtje.

Portulacaria: op *Portulaca* gelijkend.

Rochea: naar François Laroche, arts te Gent.

Roelia: naar Benito Roelz, die de Mexicaansche cactusstreken bereisde.

Sarcocaulon: van het grieksche *sarco* = vleesch, en *caulon* = stengel.

Sarcostemma: van het grieksche *sarco* = vleesch, en *stemma* = kroon.

Sedastrum: op *Sedum* gelijkend.

Sedum: van het latijnsche *sedere* = steen, dus: op steenen groeiend.

Sempervivum: van het latijnsche *semper* = altijd, en *vivere* = leven.

Senecio: van het latijnsche *senex* = grijsaard.

Stapelia: naar J. Bod. van Stapel, Amsterdamsch geneesheer (U 1636).

Testudinaria: van het latijnsche *testudo* = schildpad, naar den vorm der plant.

Tillandsia: naar Elias Tillands, van den botanischen tuin te Abo.

Tradescantia: naar John Tradescant, tuinman bij Koning Karel II van Engeland (1608 - 1662).

Trichocaulon: van het grieksche tricho = haar, en caulon = stengel.

Umbilicus: van een latijnsch woord, dat „navel” beteekent, omdat de bovenzijde der bladeren bij sommige soorten navelvormig is uitgehold.

Vriesia: naar W. de Vriese, Professor in de botanie te Amsterdam.

Jucca: naam op Domingo en Haïti voor de wortel van de Cassaweplant.

G. D. D.

OP DEN UITKIJK

De succulenten op de veiling te Nijmegen.

Zooals bekend, worden op de plantenveilingen de laatste jaren vrij veel Cactussen en andere succulenten verhandeld. In de veilingberichten worden dan ook elke week de doorsnee prijzen gepubliceerd. Een bewijs, dat onze gedoornde vrienden onder de andere bloemisterij-gewassen weer beginnen mee te tellen. Om te laten zien, hoe groot de omzet in succulenten is, diene, dat in 1929 aan de veiling te Nijmegen werden verhandeld: Cactussen en Vetplanten 16.500 stuks, Crassula's 600, Sedum 99.500, Saxifraga 65.000. Ter vergelijking noemen wij ook eenige andere cijfers, nl. Pelargonium 627.000, Varen 68.000, Primula 64.500, Fuchsia 24.000, Hortensia 24.000, Petunia 15.500, Cineraria 29.300, Begonia 27.000, Azalea 3000, Cyclamen 16.400. De succulenten maken dus geen slecht figuur!

G. D. D.

Naar de vindplaatsen der Melocactussen.

Ook anderszins komen de succulenten weer in het brandpunt der belangstelling. Ons medelid de heer P. Wagenaar Hummelinck vertrok n.l. 21 Maart naar de Benedenwindsche Eilanden tot het doen van faunistische en botanische onderzoekingen. Wat deze laatste betreffen, zoo denkt hij zich, behalve met de Agaven, voornamelijk bezig te houden met een bestudeering der Melocactussen.

Wij zien den uitslag dezer wetenschappelijke onderzoekingen met belangstelling tegemoet.

G. D. D.

Journal of the Cactus and Succ. Soc. of America. Vol. 1, n°s. 8 - 9 (Febr.-March 1930).

Noemen we van den rijk gevarieerden inhoud van het **Februari-no.** een hoofdartikel van de hand van James West over Canarische Semperviva. Het komt tegenwoordig meer en meer in gebruik om de grootere, in hoofdzaak op de Canarische Eilanden inheemsche Sempervivum-soorten met den geslachtsnaam Aeonium (Webb et Berthelot) aan te duiden en ze af te scheiden van de kleine zodevormige alpine vormen uit Europa (S. tectorum, S. arachnoideum!) Het artikel is geïllustreerd met photo's van een paar Aeonium-hybriden en van A. canariense.

Verder bevat dit n^o. een bijdrage van Dr. Houghton over Stapelia's met zeer fraaie photo van S. variegata. Vervolgens schrijft G. A. Frick over Euphorbia meloformis: de auteur wijst erop, dat planten van verschillende vindplaatsen dikwijls een opmerkelijk verschil in habitus aan den dag leggen. Naast elkaar zijn gefotografeerd een ex. van E. meloformis herkomstig van Somerset East en een plant uit het Zwartkops District, de eerste vindplaats ligt meer in het kustgebied, de ander meer Oostwaarts in het binnenland. Wanneer men de photo beziet zou men werkelijk denken twee verschillende species voor zich te hebben. Het verschil in habitus vindt zijn oorzaak in klimatologische invloeden.

Zeer belangrijk is ook een artikel van French Gilman, „Cacti as nesting sites”, voorn. handelend over de Gila Woodpecker (Centurus uropygialis, een uitheemsche spechtensoort). de architect en bouwmeester van de holten in Carnegiea gigantea. E. e. a. wordt geïllustreerd met een drietal interessante opnamen van den bouwmeester zelf en de holten, die hij in de stamzuilen van dezen Cactus weet uit te hakken.

Gaan we nu over tot het Maart-n^o. In het eerste artikel van deze afl. vertelt James West e.e. a. over vensterplanten („Windows and eyes”). De hierbij gereproduceerde photo's zijn van Fenestraria rhopalophylla N. E. Br., Lithops optica N.E.Br. en Haworthia turgida Haw. (soort nauw verwant aan H. cymbiformis Haw).

Voorts wordt een pag. ingenomen door een 9-tal photo's van Cactaceae uit de verzameling van Graaf F. M. Knuth, Bandholm (Denemarken). Dr. Houghton schrijft verder over Opuntia's: bij dit artikel afgebeeld, doch niet erin beschreven is de venijnig gestekelde O. bigelovii Eng.

Op een in het vorig n^o. geopende discussie over de mogelijke oorzaken van kamvorming of fasciatie heeft men verschillende photo's van cristate vormen ingezonden, die in dit no. zijn afgedrukt (Lemaireocereus thurberi cristata, Ferocactus Wislizenii cristata, Opuntia cylindrica cristata, Op. ramosissima cristata).

Van de verdere artikelen in dit no. willen we alleen nog memoreeren een verhandeling van de hand van E. Mortensen over „Cactus Caterpillars” of te wel rupsen, die op Cactussen vegeteeren.

M. K.

Knuthenborg Gartneri, Bandholm (Denemarken). Kaktus Prislister 1930.

We wisten tot op heden slechts van het bestaan van een enkele Deense Cactuskweekerij, nl. die van R. Johansen in Odense. Er blijkt nu echter in Denemarken nog een etablissement op dat gebied te zijn en wel van Graaf Frederik M. Knuth, Bandholm, eertijds Redacteur van het Nordisk Kaktus Tidsskrift.

De catalogus, die we hier voor ons hebben liggen, maakt een eenvoudigen, doch smaakvollen indruk, is rijk geïllustreerd met mooie scherpe photo's. Er worden een

200 verschillende soorten aangeboden waaronder de allernieuwste snufjes als Neomamillaria Hahniana (met photo), de nieuwe „Grijsaard” of „Olding” zooals de Denen zeggen, Neomam. Herrerae sp. nov., Neolloydia Sauerii sp. nov. etc.

De Hr. Knuth houdt zich geheel aan de nomenclatuur Britton en Rose, wat voor dengene, die zich daar niet ingewerkt heeft, wel wat lastig is, wanneer zooals hier de Schumannsche namen niet als synoniem aangegeven zijn.

De prijzen zijn in Deensche Kronen (Kr. 1.- is ± f 0.67).

Vermelden we nog, dat in dezen catalogus alleen Cactussen aangeboden worden, voor andere Succulenten wordt een afzonderlijke prijslijst verstrekt.

M. K.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Vergadering op Zaterdag 26 April des avonds 8 uur in het gebouw Amicitia. Westeinde 15.

Spreker: de Heer Dr. K. M. Knip.

Onderwerp: de Systematiek der Cactussen.

Aan het eind der vergadering zal er gelegenheid zijn tot het ruilen van stekken en planten, terwijl zij, die planten zouden willen verkoopen, dat daarna kunnen doen.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Vergadering van den kring Amsterdam op Vrijdag 11 April 's avonds 8 uur in gebouw „Koningin Wilhelmina”, Prinsengracht 1015. Agenda ter vergadering.

Bladaarde, gereed voor het gebruik, is vanaf heden steeds verkrijgbaar bij K. H. Witte, Jan Evertsenstraat 103, waar ook potjes en zaaipannen in alle maten voorradig zijn.

Op onze laatst gehouden Jaarvergadering was de heer J. J. Verbeek Wolthuys zoo welwillend om aan onze uitnodiging gevolg te geven dezen avond te komen opluisteren met een prachtsérie lichtbeelden. De 80 foto's afzonderlijk te bespreken zou niet doenlijk zijn. Een enkele zou even moeilijk zijn daar alle even schitterend waren, zoowel de uitvoering van de foto's als de gekozen planten. Het was een avond vol van genot, waarvoor wij den heer J. J. Verbeek Wolthuys nogmaals onzen dank brengen.

Amsterdam.

H. WITTE, Secretaris.

RUILRUBRIEK.

Stekmateriaal Kalanchoë Dyeri. De heer C. L. Harders verzoekt ons mede te deelen, dat niet aan alle aanvragen voor een plantje van Kalanchoë Dyeri kan worden voldaan. Aan hen die geen plantje ontvingen zal einde April een kleine portie zaad worden gezonden.

VRAAG EN AANBOD.

TER COMPLETEERING

heb ik de volgende nummers van Succulenta beschikbaar, tegen den prijs van 25 cts. per nummer, franco per post.

Succulenta. le jaarg. n°. 1.

" 3e " n°. 8.

" 4e " n°. 4, 7, 8, 9, 11/12.

" 5e " n°. 1, 2/3, 4, 5, 6, 7, 8, 9/10, 11, 12.

" 6e " n°. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8/9, 10, 11, 12.

" 7e " n°. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7/8, 9, 10, 11, 12.

" 8e " n°. 1, 2, 3, 4, 5, 6.

Titel en inhoud voor 4/5e jrg. (1922 1923). 6e jrg., 7e jrg.

Succulenta 10e jrg. (1928) compleet, in linnen band, f 4.-.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS,
van Heurnstraat 108, den Haag.

H. ten Brink, Elisabeth Strouvenlaan 33, Maastricht, heeft beschikbaar volgende hoogsucculente Mesembrianthema: Argyroderma de Laetii; Conophytum minutum; C. scitulum; C. truncatellum; C. Wettsteinii; Fenestraria rhopalophylla; Frithia pulchra; Lithops marmorata; L. pseudo-truncatellum; L. terricolor; Pleiospilos Bolusii; Punctillaria magnipunctata. Voorts nog vele andere vetplantjes en cactus-zaailingen, alle op naam.

BUITENLANDSCH NIEUWS.

Nordisk Kaktus Tidsskrift Van Hr. Greve Frederik M. Knuth. Band-holm, vernamen we, dat dit Deensche maandblad op Succulentengebied reeds eenige jaren geleden heeft opgehouden te bestaan.

Het werd indertijd door hem tesamen met Hr. R. Johansen te Odense gere-digeerd. In onze Vereenigingsbibliotheek bezitten we van dit maandschrift de j.g. 1 - 2, we mogen die dus wel in eere houden!

Het verwondert ons, dat, waar de Denen bekend staan als een zeer planten-minnend volk, een tijdschrift gewijd aan planten, die juist zoo uitnemend geschikt voor kamercultuur zijn en dus voor een ieder bereikbaar, zoo weinig levensvat-baarheid bleek te bezitten.

SECRETARESSE.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

H. de Langen, v/h. Amsterdam, Rozengracht 25, thans Nieuwer-Amstel, Amstel-veensche weg 483b.

J. van Daalen, 's-Gravenhage, v/h. Laan Copes van Cattenb. 59. thans Allard Piersonstraat 12a.

N. Noorlander, 's-Gravenhage, v/h. Alb. Thijmstraat 136, thans de Génestetlaan 61.

J. K. Buijs, Rotterdam, v/h. van der Sluijsstraat 105a. thans Boogjes 21.

E. Cramer. Architect, Rotterdam, v/h. Spoorsingel 55b, thans Mathenesserlaan 281.

Mevr. Ch. Cruijff-van Weeren, Rijswijk (Z:H.), Broekslootkade 99 (in pl. v. 53).

J. Melis, Tilburg, v/h. Dr. Cuypershof 50, thans Philips Vingboonsstraat 13.

J. H. Schilling, Utrecht, v/h. Grietstraat 10bis, thans Bosschastraat 15.

NIEUWE LEDEN.

A. Overdijk, Amsterdam, Niasstraat 81¹.

Mej. J. H. S. Sam, Amsterdam W., Jan van Galenstraat 121.

Mevr. N. Scholten-de Rooy, Amsterdam, Amstellaan 42huis.
 G. M. Lindenbergh, Biezellinge (Zeeland). Willem Annapolder.
 Mevr. W. H. van Zanten Jut-van Veen. Doorwerth (post Heveadorp), Huize
 „Zonneheuvel”, Italiaansche weg 2.
 Mej. Ro Wijnbergen, Eindhoven, Jac. Catslaan 6.
 R. H. Groeneveld, Leiden, de Laat de Kanterstraat.
 Zuster L. de Nobel, Middelburg. Veersche Singel 128.
 Mevr. M. K. Amoureuus-Kooyman, Rotterdam. Mathenesserstraat 28.
 Mej. M. C. van der Lecq. Rotterdam. Werkhoefstraat 3a.
 Mej. W. J. Schipper, Rotterdam. Mathenesserweg 120B.
 A. Middeldorp, Sneek, Stationstraat 4.
 Mevr. E. Hooyer-Dubois, Velp (Gld.). Rembrandtlaan 2.
 Mr. F. C. R. Drossaart Bentfort, Voorburg. Damsigtstraat 28.
 J. Noordanus, Tuinbaas, Kasteel „Neerijnen”. Waardenburg.

Buitenland.

W. A. Manda, Inc., Landscape Architects, South Orange. N. J. (U. S. A.).
 A. Blanckaert, Rue Léopold 82, Aalst (België).
 Greve Frederik M. Knuth, Knuthenborg, Bandholm. Lolland (Denemarken).
 H. J. Neevoort van de Poll, Villa „Prana”. La Rosiaz-Lausanne (Zwitserland).

RECTIFICATIES LEDENLIJST.

Abusievelijk zijn de beide volgende leden van de ledenlijst weggelaten:
 J. Overman, Rotterdam, Burgem. Meineszlaan 90 (in te lasschen op pag. 19).
 J. I. Groenhuizen, Voorburg, Villa „Maja”. Park Vronesteyn 9 (in te lasschen
 op pag. 23).
 Gelieve voorts van de volgende verbeteringen nota te nemen:
 Jan G. Sloff, Bergen op Zoom, Halstersche weg D 78 (in pl. van pag. 68).
 Mej. J. M. Bartstra, Groningen, S. S. Rosensteinlaan 17a. (in pl. van Oranje-
 straat 25a).
 Mej. H. G. P. van de Meene, De Klomp (Gld.). V 23 (in pl. van v. d. Abeene).

BIBLIOTHEEK.

Aanvulling catalogus.

55b. Succulenta. 9e jaargang (1927), geb. (geschenk van den Heer W. Jolosse.
 0. en W. Souburg).
74b. " 10e " (1928), " " "
81a. " 11e " (1929), " " "

Mogen wij de leden er nogmaals attent op maken, dat het adres van onzen
 bibliothecaris is: **Chr. de Ringh, Hilversum, van Ostadelaan 23.**

SECRETARESSE.

JUBILEUMNUMMER „SUCCULENTA”.

We zijn zoo vrij onder de aandacht te brengen van de nieuwe leden, die dit
 nummer nog niet in bezit hebben. dat we van het Bestuur van den Haagschen
 Kring nog een aantal exx. toegezonden kregen van den voorraad, dien we hun in-
 dertijd als propagandamateriaal afstonden.

Degenen, die dit fraai uitgevoerde nummer alsnog wenschen te ontvangen, worden
 uitgenoodigd dit aan het Secretariaat aan te vragen.

De prijs is, zoo reeds gemeld, f 0.50. Men kan dit voldoen door bijschrijving
 op postrekening van den Penningmeester der Ned. Vereen. v. Vetplantenverz.,
 No. 133550, Rotterdam. Buitenlanders betalen f 0.10 extra voor porto.

M. KARSTEN, Terborg.